

תורה תורה ההרביקה

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת וישלח

לע"נ הצדיק הטחוד

רבנו משה אהרן פינטו זיע"א
והרבנית מידלן מזל טוב זיע"א
ולהבדיל לדפואת האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

אגרות רבינו

האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א
פרשת וישלח

אדם שלוקח מצוה ללא כוונה ומצרף לה מחשבה טובה משלימה לדבר אחד ומקבל שכר אנחנו מוצאים בפרשת השבוע את המפגש של יעקב ועשו, יעקב אבינו יודע שעשו קיים שתי מצוות שהוא לא קיים ויש לו כוח גדול בשתי מצוות האלה, מצוה אחת זו ישוב ארץ ישראל, מצוה שניה זו מצוות כיבוד אב ואם. יעקב אבינו פוחד משתי המצוות האלה שיש לעשו כוח בהם שהוא קיים אותן ויעקב אבינו לא, ואז יעקב אבינו פודה את הגוף של המצוות שעשו עשה, ומתעקש לקנות את זה בממון גדול ביותר של כסף, במתנות שנתן לעשו כדי שזה יהיה שייך לו ולא יהיה לעשו כוח ושום עניין על המצוות שהוא עשה. "זֶה יִקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מְחֻנֶּה". שני מחנות, מחנה של מעשה ומחנה של מחשבה, שני מחנות שנהיו מחנה אחד, כי יעקב אבינו עם מחשבה טובה, הקב"ה צירפה למעשה וזה נהיה דבר נשגב וכוח גדול לזכותו של יעקב אבינו. אם כך זה יסוד גדול, אדם יכול לקחת מצוה ב אבינו בחכמה הולך ולוקח את הכוח של המצוות האלה.

אומרים רבותינו הקדושים קידושין (מ). מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, אומר בעל הנעם אלימלך (פ' מצורע) מתי שאדם עושה מעשה טוב אבל הוא לא חושב ולא מכוון את הכוונות של המעשה אלא רק עושה מעשה טוב, ויש אדם אחר שאין לו כוח לעשות מעשה אלא רק מכוון כוונות גדולות וטובות על המעשה שהוא רוצה לעשות,

אז את המחשבות הטובות שאנשים כיוונו, הקב"ה מצרף את זה למעשה של אנשים שעשו ולא כיוונו כוונות בעשיית המצוה. וידוע, מתי שאדם עושה מעשה של מצוה הוא בורא את הגוף של המלאך, ומתי שאדם חושב את המחשבות העמוקות והכוונות של המצוה, הוא בורא את הנשמה של המלאך. אם נסתכל אצל יעקב אבינו ועשו, לעשו היה את מצוות כיבוד הורים וישוב ארץ ישראל בפועל, אבל בלי מחשבה וכוונה בלי כלום, קיים רק בשביל אינטרס.

יעקב אבינו לא קיים את מצוות כיבוד אב ואם בפועל, כי הוא היה אצל לבן, אבל בכוונה של המצוה הוא כן קיים מצוות כיבוד אב ואם, הוא הלך לבית לבן כי יצחק שלח אותו, כל מה שעשה זה היה במצוות כיבוד הורים בכוונות גדולות ונשגבות. וכך גם מצוות ישוב ארץ ישראל, הוא לא קיים את המצוה בפועל, אבל בכוונה הוא כן קיים את המצוה. אם כך לעשו יש את המעשה של המצוה וליעקב יש את הכוונה של המצוה.

מתי שיעקב אבינו הלך והתקרב לארץ ישראל ושלח את המלאכים, יעקב אבינו חיבר את הכוח של המלאכים שנבראו מהמעשים של עשו עם המלאכים שנבראו מהכוונות הטובות שלו, יעקב שהוא כיוון ואדם אחר עשה את המצוה, ולהיות בשותפות עשיית המצוה וקיום ומחשבה על המצוה, וכך יש שכר גדול מהשמיים לאדם על הדבר שעושה.

איגרת האדמו"ר
פרשת שבוע עמ"א 1

אור החיים הקדוש
פלא יועץ עמ"א 2

כתר קדושה
הרי"ף דעין יעקב עמ"א 3

מחשבת הנפש
נועם אלימלך עמ"א 4

פרשת השבוע:
וישלח

הפטרה: חזון עובדיה
(עובדיה א, א-כא)
כניסת שבת: 16:18
יציאת שבת: 17:10
צאת השבת לרבינו
תם: 17:43

להצלחת
נתנאל וחנה גבאי
והילדים היקרים
להצלחת הילדים
יאשיהו יוסף יואל
ומאיר אהרון
משה חיים רפאל
שירן חנה בת לאה
בנימין

לערות וארות שלחו מייל
alnonharifpinto@gmail.com

"ויתר"ג מצוות שמרתני" (רש"י) יש תמיהה עצומה, איך יכול להיות שיעקב שעליו אמרה התורה "תתן אמת ליעקב" יגיד דברי שקר, הרי זה בלתי אפשרי שיקיים יעקב את כל תרי"ג המצוות, הרי הוא לא קיים את מצוות כיבוד אב ואם, וגם את כל המצוות התלויות בארץ? אלא אפשר לתרץ זאת על פי דברי חז"ל שמחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה. למשל, ישנו יהודי שמנחם תפילין, אך אינו מכוון את כל הכוונות שצריך לכוון, ובצד אחר של כדור הארץ ישנו יהודי שמשתוקק בכל כוחו להניח תפילין, אך אינו יכול מאיזו שהי סיבה, אז הקב"ה מצרף את הכוונה והמעשה ועושה אותם מצוה אחת. וכך יעקב אבינו, הוא רצה בכל כוחו לקיים את כל המצוות, אך לא היה באפשרותו, ולכן נחשב ליעקב כאילו קיים את כל המצוות

" אור החיים הקדוש "

כענהג כבוד האדעו"ו ללמוד
בסעודה ראשונה של שבת

"פלא יועץ"

כענהג כבוד האדעו"ו בסעודה שנייה של שבת
ערך: אהבת רעים

" ויחלום יוסף וכו' ויוסיפו עוד וגו' "

התורה הקדושה בפרשת השבוע מדברת על יוסף הצדיק וחלומותיו שאחד עשר כוכבים לו משתחים לו וזה מרמז על כול אחיו שמשתחים לו וכביכול מלמד על כך שהוא עולה לגדולה מעל כולם וכן עוד חלום שגם מעיד על יוסף הצדיק שהוא עולה למלוכה על כול אחיו ועל זה אומרת התורה שאחיו הגולים כול שאר השבטים מוסיפים עוד לשנוא אותו על החלומות

שואל רבנו אור החיים מה ניסה להשיג בכך יוסף הרי אנו רואים שהיה מספר להם חלום והם שונאים אותו מספר עוד חלום והם עוד יותר מוסיפים לשנוא אותו אז מה רצה להגיד יוסף בכך ועוד שהמדרש אומר שידע יוסף שבכך שיספר להם את החלומות הוא מזמין את עצמו למיתה על ידם אז מה רצה להשיג בזה ?

אלה מסביר רבנו אור החיים בן עטר רצה יוסף לרמז לאחיו כול הגדולה שאני זוכה לה היא לא רק ממחשבתני אלא מן השמים מסכימים לגדולה שלי והראיה זה אלו החלומות וכן שתדעו כול מעשיו של אבא יעקב איתי באהבתו אלי הם גם מן השמים מסכימים לאלו המעשים כך כותב רבנו אור החיים יוסף בכלל רצה להניח דעתם שלא יכעסו עליו שתיהיה שבת שלום ומבורכת

פלא יועץ ערך-אמונה

וישרש הכל להאמין בכל דברי התורה ובכל דברי סופרים, ואם אין דעתו סובלתו יתלה בחסרון ידיעתו וקצר השגתו, אמנם יאמין באמונה שלמה שכל דבריהם חיים וקימים ונאמנים לעד ולעולמי עולמים. בוא וראה כמה גדולים דברי חכמים, שאמרו שכל התורה כלה כלולה וספונה במדת האמונה. ורבים אומרים בפיהם שהם מאמינים בני מאמינים, אבל מעשיהם משנים, ואתי מעשה ומפיק מידי דבור. ועל הכל יביא אלקים במשפט לאשר הלך חשכים, מלבד עונש העברה עצמה, נוסף גם הוא עונש יענש על היותו ממחסרי אמונה. או אם מאמין ואף על פי כן לא חס לילך בדרך נכונה, זהו עזות פנים ומצח אשה זונה:

והנה גם מצוות אלו, להאמין במציאות ה' ולהאמין בהשגחתו, הם ממנין תרי"ג מצוות, והם מצוות תדיריות שיכול לקימן בכל עת ובכל רגע על ידי זכירה לבד. הנה כי כן טוב לגבר שיזכר בפה ואל ישכח בלב, וכפעם בפעם אמור יאמר העבד הישראלי מה לך יצרי, תמיד תרדפני. יגער ה' בך השטן, כי אני יהודי בן יהודי, ואני מאמין באמונה שלמה במציאות ה' לנגדי תמיד ובהשגחתו פרטית בפרטי פרטות, וכי הוא משלם שכר טוב על כל דהוא דבר טוב מחשבה, דבור ומעשה וענש רע ומר על כל דהוא דבר רע, אפלו על שיחה קלה ועל כל מחשבה רעה. הנה כי כן ראוי לי לעשות כך וכך, ולהתנהג בדרך זה באופן זה, ולמשך ידי ולהזהר ולהשמר מזה וזה, עד שיהא זך וישר פעלי במחשבה דבור ומעשה, לא ימצא בהם נפתל ועקש, כדי שלא תהא אמונתי כוזבת, ככה אעשה ולא אשנה. וכזאת וכזאת החי יתן אל לבו, ויתמיד במחשבתו ויעמיק בה לארכה ולרחבה ללכת בשבילי אמונה, והיו ידיו אמונה, ידים מוכיחות כאשר היתה באמונה. אז טוב אמנה, לזכות לחיי העולם הבא למנוחה נכונה, ועקר הכל לעשות נחת רוח לפני שוכן מעונה:

דיני ערב שבת הלכות שבת מתוך סידורו של כבוד האדמו"ר

סדר לבישת הבגדים סדר לבישת הבגדים

א.לאחר שטבל או רחץ עצמו לכבוד שבת, מיד ילבש בגדי שבת ולא לפני כן, ולא ילבשם בימי חול או בזמן חולי משום שבגדי שבת פועלים הארה בנפש כשם שמצות צדקה אינה מסתלקת מן הפנים כל השבוע בסוד "וצדקתו עומדת לעד". (פע"ח שער השבת פ"ד).

ב.יקפיד האדם ללבוש בגדים נאים בשבת קודש, ומצאנו במכילתא (יתרו כ, ח), ובתורת כהנים (יב, ד) "זכור את יום השבת לקדשו", במה אתה מקדשו? במאכל, ובמשתה, ובכסות נקיה. ומובא בגמרא (שבת קמז). עולא איקלע לפומבדיתא, חזיא רבנן דקא מנפצי גלימיהו (ראה את חכמים מנקים את בגדיהם), כיון שלא היה להם להחליף, ניקו בגדי החול שיהיו נקיים לשבת.

ג.כתב הרמב"ם (הלכות שבת פ"ל, ה"ג) ומכבוד השבת שילבש כסות נקיה, ולא יהיה מלבוש החול כמלבוש השבת, ואם אין לו להחליף, משלשל טליתו כדי שלא יהא מלבושו כמלבוש החול.

ד.רבנו בעל "הפלא יועץ" כתב, שגם בגד הלילה ראוי שיהיה מיוחד לשבת, ולא ילבש בליל שבת בגד של חול.

ה.יקפיד גם שיהיה לו נעלים מיוחדות לשבת קודש.

ו.ראוי להקפיד שבגד של שבת, אם קונה חדש לא יעבירו להיות בגד של יום חול, משום שמעלין בקודש ולא מורדין, אלא ישתדל ליתן אותו במתנה לאחר, שילבש אותו רק ביום שבת קודש.

פּתח קדושה תּולדות שושלת הזהב של צדיקי
בית עשפחת פינטו מדור ראשון עד דור עשירי
רבע חיים ויטאל - העהררזו הקדוש
בנעלות קדושים וטהורים

מבקש שיאסוף מחר את כל היהודים בבית הכנסת הגדול, והוסיף לו בהדגשה יתירה: "השגח שיבואו גם אותם שני יהודים אשר הפריעו במהלך הדרשה". ראש הקהל עשה כאשר צווה, ולמחרת כינס את כל בני העיר.

בני העיר המופתעים התמלאו סקרנות לדעת מדוע מכנס אותם רבי יאשיהו בשנית. גם אותם שני יהודים לא ידעו מכלום, וחששו כי הרב מבקש שיבואו כדי להוכיחם ברבים.

בהגיע השעה היעודה התאספו כל הקהל בבית הכנסת, ולאחר שנוי כח רבי יאשיהו כי בית הכנסת מלא, עלה אל הבימה וקרא את אותם שני האנשים שיבואו ויעמדו לצידו.

כאשר עמדו ליד רבי יאשיהו, היסה את הקהל, ולהפתעת כולם פתח ואמר: "דעו לכם כי הגשם שירד אתמול לא בזכותי בא אליכם, אלא בזכות שני אנשים אלו, כך נגלה לי בחלום מהשמים, זכות שני אנשים אלו אשר גורשו מכאן בבושת פנים היא שעמדה לכם לפתוח את ארובות השמים".

הקהל נידם, כיצד יתכן דבר כזה?

רבי יאשיהו פנה אליהם בקול רך, ואמר להם, אנא ספרו לי על ההסי- כם שסיכמתם בינכם אתמול בשעת הדרשה. אחד מהם קם וסיפר לציבור, כי הוא גר בחאלב וחברו בכפר סמוך. לאחר ששמעו את דרשת הרב החליטו לעשות ביניהם שותפות, לפיו בין העיר ילמוד תורה כל היום, ובן הכפר יעבוד ויפרנסו בכבוד, כדי שבן העיר יוכל להיות פנוי לעבודת ה' ללא דאגות פרנסה. כמו כן סיכמו שלאחר כמה שנים יבא בן העיר אל הכפר ללמד את חברו מתורתו. על כך שוחחו ביניהם, ומרוב שהתלהבו מתוכניתם לא שמו לב כי הרימו את קולם.

בסיום דבריהם, קם רבי יאשיהו, נשקם על ראשם, ואמר: "בזכותכם ריחם הקב"ה עלינו!"

לאחר אותו מאורע בראות העם את חשיבות החזקת בני תורה, נוסף פה התעוררות כפולה ומוכפלת בענין זה.

זכה רבי יאשיהו פינטו זצוק"ל לאותו שבח שבו השתבח דוד המלך בתהלותיו (תהלים סו, ט): "אכן שמע אלקים הקשיב בקול תפילתי". על מידת הערצה שרחשו לו בני עירו בפרט, ואנשי ארם צובע בכלל, ועל התמסרותו לטובת הצבור ולהחי- זקת תלמידי חכמים, נוכל ללמוד מתוך מעשה שנשתייר במי- סורת:

באחת משנות רבנותו ארעה עצירת גשמים בסוריה, במשך שלוש שנים מנע הבורא את השמים מלהמטיר ברכה על הארץ. אנשי חאלב שהיו יראים ושלמים, פנו אל רבי יאשיהו שיבא אל עירם לשאת בה דברי התעוררת וחיזוק, אולי יעתר ה' ממרומים, ויפתח את ערובות השמים. רבי יאשיהו נענה לפי- ניותם, והודיע שיבוא לעירם.

בהגיעו לחאלב, גזר תענית ציבור למחרת, וציוה שיתאספו כל הקהל לבית הכנסת הגדול. שם יפשפשו במעשיהם ויחזרו בתי- שובה, יתפללו ויזעקו אל האלוקים, עד שישמע ה' יחוס וירחם עליהם.

למחרת התאספו כל בני הקהילה, אנשים נשים וטף, בבית הכ- נסת המרכזי. מתוך תענית ותקיעת שופרות, התפללו ואמרו פרקי תהלים בקול בכיה וזעקה, ותעל שוועתם אל האלקים.

לאחר מכן עלה רבי יאשיהו אל הבימה, ופתח בדברי כיבושים והתעוררות. כמובן, קודם לכן חקר על מעשי בני העיר, ולא- חר שגילה כמה דברים שאינם ראויים, עמד עליהם בדרשתו, ודרש מבני העיר לתקן את דרכם, כי לא די בשקם ותעניתם, אלא עליהם לשוב מדרכם ומעשיהם הרעים, ולקרוע את ליבם לפני ה' כדי שיענה להם.

כדרכו בקודש, עיקר דרשתו נסובה על הצורך שיש להרבות בצדקה ולהחזיק ידי תלמידי חכמים, למען יוכלו לשבת על התורה והעבודה בשקט ובלי טרדות פרנסה. בדרשתו הסביר, כי ככל הנראה משום אזלת ידם בדבר זה, התרגשה עליהם הצרה הזו, היות ותלמידי חכמים הם עמודי העולם, וכאשר פרנסתם רעועה ורופפת, ממילא מתרופפת פרנסת כל העולם. אנשי העיר הקשיבו בקשב רב לדבריו, ובלבם הרהרו בתש- בה, והיו גם שנשאו את קולם בבכי, תוך כדי הבעת חרטה על אוזלת ידם בעבודת ה'. אולם היו שני יהודים אשר בזמן דרשת הרב, ישבו ושוחחו ביניהם בקול רם, וכאילו דרשת הרב לא נגעה אליהם. הדבר הפריע לסובבים אותם, ולאחר שהעירו להם מספר פעמים, והם לא שתו ליבם לכך, חרה אפם של הגבאים, והוציאו מחוץ לבית הכנסת.

לאחר תום התפילה, נפתו ארובות השמים, וגשם עז ניתך ארצה. ניכר היה בחוש כי תפילתם התקבלה ברצון לפני הקב"ה, וכי רצה בתשובתם ונעתר להם.

בני הקהילה רצו לנשק את ידיו של רבי יאשיהו, להודות לו על פעולתו למענם, ולשבחו על הנס הגדול שנעשה להם בזכותו. באותו לילה חלם רבי יאשיהו, כי עצירת הגשמים התבטלה בזכות אותם שני אנשים אשר הפריעו במהלך דרשתו, ובזי- כות ההסכם שעשו ביניהם בשעת הדרשה. רבי יאשיהו ניעור משנתו, והחליט לברר את הדבר תיכף ומיד, לפיכך ברבים, ולבקש מחילתם. קרא לשמשו, וציוה עליו לקרוא לביתו את ראש הקהל.

באישון לילה הגיע אליו ראש הקהל, ואמר לו רבי יאשיהו כי הוא

שו"ת הר"ף

אדם ששוכח את חטאיו האם זה נשכח גם בשמיים?

ראינו בנושא של יוסף הצדיק "ולא זכר שר המי- לשקים את יוסף ויִשְׁכַּחְהוּ" (בראשית מ, כג), האם אפשר לקשר את זה לעניין חטאים שאם האדם שוכח מעניין החטאים שלו, האם זה גם ייחשב לו שזה נשכח בשמיים כביכול?

תשובה

מתי שאדם חושב על החטא כל הזמן "וְחַטָּאתִי נִגְדִי תָמִיד" (תהילים נא, ה) עושה תשובה, מתי שאדם עובד על עצמו ומקדש את עצמו, עובד על עצמו ולאט לאט הוא מכבס את החטא והכביסה נהיית נקיה, אז זה מראה סימן שהחטא ירד ויש ירידה לכוח של החטא.

כענהג כבוד האדמו"ר ללמוד
 נועם אלימלך
 בעוצאי השבת קודש

נועם אלימלך
 פרשת מקץ
 או יאמר

"ויאמר להם מרגלים אתם כו'.

לכאורה יש עוד לדקדק, וכי יוסף הצדיק יאמר דבר שאינו, "מרגלים אתם". ונראה דהנה יוסף הצדיק היה במדרגה גדולה כנ"ל שהיה משפיע לעולמות עליונים ועל ידי זה בא השפעה לעולם התחתון, וזה שראה בחלומו "והנה אנחנו מאלמים אלמים והנה קמה אלמתי" (בראשית לז, ז) רמז להשפעות פרנסה, ואמר אליהם "מרגלים אתם" כלומר אתם אינכם במדרגה גדולה, רק במדרגה קטנה "מרגלים", דהיינו מעולם התחתון, "לראות את ערות הארץ באתם", פירוש שיש מדרגות בני אדם שבאים לעולם להוכיח את בני אדם על מעשיהם הרעים ח"ו, וזהו "לראות את ערות הארץ". * ואמרו "ועבדיך באו לשבור אוכל", שאנחנו גם כן במדרגה גדולה, שאנו משברים תאוויות הגשמיות, "לא היו עבדיך מרגלים" אין אנו מעולם התחתון, "בני איש אחד נחנו" במדרגה גדולה באחדות עליון, וקל להבין:
 **

SHLOMI & BENJAMIN
 עיצוב: שלמה בנימין 0545330452

קדושת העלון
 ודברי התורה יהיו
 לרפואת
 דוד אליהו חיים
 בן שמחה הי"ו
 דינה בת זילפה
 רחל רשל בת זוהרה
 ירין חיים בן נעמה
 בן דואב בן מלכה
 הי"ו

דברי עחשבה ועצקות עפי כבוד האדמו"ר
 רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
 שנתכתבו בזמן העיצור עתון הספר "עחשבת הגפש"

אנחנו יודעים בבירור, שכל רגע שאנחנו פה בתוך המקום הזה, הוא זריעה לדורות. וצריכים להיות ערניים לכל דבר ודבר, כי כל דבר אשר קורה פה, הוא ללמד אותנו לדורות הבאים.

והנה ראינו אתמול דבר של פלא, אדם שאינו יהודי שדתו היא לא לאכול משי-קיעת החמה עד זריחת החמה, והיה מספר שכך אבותיו ואבות אבותיו נהגו, וזו הדת שלהם. והנה כמה אנשים הכינו אוכל לאכול, והציעו לו לאכול והוא הסתפק, הרי עבר זמן שקיעת החמה ועשרות שנים לא אכלתי בשעה כזאת, ואיך אוכל היום? אך מצד שני רעב היה, וריח האוכל אשר אינו מן הנמצא פה היה לו קשה, בסוף נכנע ואכל. אך כל הלילה, ראינו איך אותו אדם מתייסר עם כאבי בטן והקאות קשות, עד שלפנות בוקר נרדם.

ישבנו וחשבנו מה זה ואיך זה, הרי על אכילה כזו כך מקיאים? יקיא תכאב לו הבטן? הרי ודאי האוכל לא היה מקולקל, הנה עוד עשרות אנשים אכלו וישנים טוב.

אלא הבעיה של האדם שעבר על מצפונו, ומפה ראינו ולמדנו לימוד במור-חשיות, מצפון מכוון אותו כל אדם איך שרוצה, וגם אפשר לכוון מצפון על טעות, ואדם יחיה עם מצפון מטעה. כל חייו יהיה רגיש למצפון שלו, שבכלל אותו מצפון הוא טעות מיסודו, אינו נכון ואינו קיים, אך זה מצפונו.

כולם אוכלים, שמחים, בריאים, ישנים בנחת, ואדם שעבר על מצפונו מקיאים וכואבת לו בטנו, עד שמקיאים את כל אשר אכל, רק אז יכול להירדם כי זה המצפון.

לומדים ומחזקים בנפשנו כמה האדם צריך להזהר ממצפון, ולדעת איך לכוון אותו נכון ולחיות עם דברים נכונים, משום שהאדם יכול לחיות כל חייו במצפון מוטעה, ולחשוב שהוא ההגון והישר שיש בעולם כולו, או לחיות חיים שלמים בנקיפות מצפון. ובאמת הנקיפות הזו לא נכונה, כי אין ממש בכאבו ובצער, וזה מה שהוא כיוון והכניס ומילא את מצברי מצפונו.

ומזה נלמד, מה שממלא את מצברי המצפון זה מה שמרגישים וזה מה שחיים, לכן נמלא אותם במילוי אמיתי נכון וישר, וחינו יהיו חיים נכונים, ישרים ובלתי הרגשות מזויפות ולא נכונות.

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת:
 אליהו בן אסתר ניסים בן איזה ולהצלחת
 איזה בת אסתר לעילוי נשמת ניסים יעקב בן צביה
 מרים בת אנרייט אלברט אברהם דניאל בן איזה ומשפחתו
 מרים בת סימי בן נינה ז"ל מנחם בן חנה ומשפחתו
 אהרון בן חנה

לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ

ריטה רבקה בת תמר ז"ל	רבקה בת שמחה ז"ל	בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל	ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל	רוחמה בת חנה ז"ל
בן ציון בן שלום ורות ז"ל	אליהו בן חנה ז"ל	שמחה בת שלום ורות ז"ל	רבי לעזרי ויצמן ז"ל	סימונה בת וואליד ז"ל
שמחה בת שלום ורות ז"ל	דוד לוי בן שרה ז"ל	שלום בוקר בן ברכה ברכוסה ז"ל	אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל	מרים בנימין ז"ל
פרוספר בן תמוז ז"ל	בן וענונו בן שרית ז"ל	אהרון בן חנה ז"ל	רמי רחמים בן אלום ז"ל	אליס בת לאה ז"ל
יקוט בת עלו ז"ל	שלום בן ברכה ברכוסה ז"ל	צמח בן תמוז ז"ל	פיליפ בן פרננדו ז"ל	פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל
מאיר בן עלו ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	אסי שאול בן עליזה ז"ל	רבי חיים בר מימה ז"ל	טלי עטר בת מסעודה ז"ל
שרה בת פאניז"ל	שמואל בן אהרון וציפורה ז"ל	תמר בת שמחה ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	ברכה ברכוסה בת מרים